

Най-обикновен ден

Този ден в покритата глава на една монахиня се мярна еретичната мисъл, че Бог е приел образа на безногия синеок просяк, вкопан в тротоара срещу църквата, и тя му даде милостиня и дори целуна ръката му.

На път за работа един уважаван търговец забеляза разцъфтялото магнолиево дърво в парка. Внезапно реши, че това е само то белоснежнo-крехкo сърце на планетата и заплака.

Чиновник от „Адреси на офиси, към които може да се обърнете, ако си нямате друга работа“ на път за вкъщи откри, че старите домове, подредени край кея, са закопчени кораби. Отби се в местното радио и направи следното изявление: *Време е да туснет торето в града, да вдигнет котвите и да отплават, защото децата ни трябва да се раждат на път!*

Милионер напълни частния си самолет с възторжени малчугани и кръжа часове над града, ръсейки дъжд от банкноти.

Една дебела домакиня потресена откри на мястото на дебелата си готварска книга томче със стихове на Габриела Мистрал. Зачете се и така този ден нищо не сътвори.

Известен политик цяла нощ слуша Бетовен, а притежател на военни заводи цял ден ритм тонка с децата от квартала.

Редакторът на крайно консервативен вестник, вместо към редакцията, се запъти към зоологическата градина. Открадна ключовете на пазача и отключи всички клетки.

Един адвокат подаде молба за напускане, премести се от разкошния си апартамент в запустял параклис в старите гробища на края на града и окачи табела, че дава безплатни съвети.

Писател на бестселъри се самоуби, забещавайки цялото си имущество на бедни и талантливи млади хора на изкуството, а един президент се отказа от поста си.

Собственикът на верига хотели и неговият брат – собственик на верига ресторанти, поставиха над вратите надпис: „Разрешено само за бездомници“.

Притежател на СПА за милионери обяви, че превръща владенията си в домове за стари хора.

Известна кинозвезда и певица даде любимата си златна клозетна чиния за претопяване с цел безплатно plombиране на зъби на нуждаещи се.

Корабостроител закомви корабите си и ги превърна в приюти за бездомни кучета и котки.

Собственикът на голям увеселителен парк подари всичко на децата от Дома за сираци.

През този ден жените забравиха да се гримират, цветарниците и оръжейните магазини останаха затворени, а кожените палта се върнаха при истинските си притежатели.

Враговете тръгнаха с празни пушки един срещу друг.

Лудите спаха спокойно като в презръдките на майките си.

Приказките се подслониха под възглавниците на децата.

Тези, които се сетиха да пуснат телевизорите, бяха поразени, че всичките сто и няколко програми предаваха едно и също: синьо слънчево небе, по което от време на време преминава бял облак или се стрелва птица.

За децата това беше забележителен ден. От слънчевото небе падаше на парцали пухкав сняг. Техните родители, изплезили езици, ловяха снежинките и им помагаша да правят снежни човеци. Децата, които се изхитриха да питат през този ден, получиха отговори и на най-невероятните си въпроси.